

få en dagligdag på arbejdsmarkedet, i uddannelsessystemet eller i øvrigt til at hænge sammen, hvis der ikke er en pasningsgaranti. Det gælder, uanset om man flytter eller man bor et fast sted.

I SF er vi meget spændte på socialministerens redegørelse. Vi vil specielt lytte meget efter, om det er en tale med mange smukke hensigts-erklæringer, men uden reelle bud, der afhjælper den nuværende, for SF uacceptable situation.

Besvarelse

Socialministeren (Karen Jespersen):

Der har igennem årene været stor politisk opmærksomhed om, hvordan kommunerne kan klare opgaven med at sikre det nødvendige antal pladser i dagtilbud for børn.

Regeringen Nyrup Rasmussen har da også lige fra første færd gjort det klart, at den sigter mod, at alle forældre, der ønsker deres børn i 1-5-års-alderen passet i et offentligt dagtilbud, skal have denne mulighed.

Det gælder naturligvis både for de kommunale og for de amtskommunale dagtilbud. Det har regeringen arbejdet ihærdigt på, og vi er da også tættere på målet end nogen sinde, når vi ser på situationen i dag.

Regeringen har taget en række initiativer igennem de senere år. Vi har for at nedbringe ventelisterne for det første sikret, at kommunerne kan få refunderet 30 pct. af den reelle stigning i forhold til budgettet for 1993 i lønudgifter til børnepassning i årene 1994 og 1995. For hvert af de 2 år har der altså samlet været afsat 400 mio. kr. til børne- og ældreområdet for at sikre en håndsrækning til en udbygning af såvel børne- som ældreområdet.

For det andet er der på samme måde også i årene 1994 og 1995 afsat en ekstraordinær lånepulje på 500 mio. kr. til finansiering af bl.a. etablering af dagtilbud i eksisterende byggeri.

For det tredje er der en lempelse af deponeringskravene ved leje af daginstitutioner i eksisterende lokaler, som videreføres i 1996, således at der til og med udgangen af 1996 ikke skal ske deponering ved leje/leasing til børnepassningsformål.

For det fjerde er der i forbindelse med finansloven for 1995 sket en omlægning af søskenderabatten for at imødekomme kommunerne, som har fremhævet, at de tidligere bestemmelser gav en overefterspørgsel.

Bloktilskuddene er også for hvert af årene 1994 og 1995 forhøjet med 150 mio. kr. med henblik på at etablere åbne pædagogiske tilbud, herunder korttidstilbud, som kan give en aflastning af benyttelsen af fuldtidstilbud. Endelig har kommunerne som en midlertidig ordning for 1994 og 1995 fået mulighed for at yde tilskud til forældre med børn i alderen fra 24 uger til 2 år til dækning af udgifterne til privat børnepassning, så længe kommunerne ikke kan tilbyde plads i en offentlig dagpassning.

Derudover har regeringen som supplement til de væsentligt forbedrede økonomiske muligheder besluttet at forlænge ordningen med supplerende tilskud til forældreorlovsydelsen, sådan at der er mulighed for at forbedre forældres muligheder for at gå på orlov.

Men noget af det vigtigste – kan man sige – er de aftaler med kommunerne, der er blevet indgået i 1994 og i 1995, og i 1995 handler det jo om kommunernes økonomi i 1996.

Spørgsmålet om at sikre det nødvendige antal pladser i dagtilbud har været et højt prioriteret punkt under de årlige forhandlinger mellem regeringen og kommunerne.

Det indgik således også i aftalen mellem regeringen og kommunerne i juni måned i år, at der er enighed om, at udbygningen på dagtilbudsområdet skal fortsætte i 1996, især med henblik på de 1-5-årige børn.

Aftalen mellem regeringen og kommunerne om kommunernes økonomi i 1996 er efter regeringens opfattelse så økonomisk rummelig, at kommunerne, hvor der er politisk vilje til det, også har den økonomiske mulighed for at sikre det nødvendige antal pladser til de 1-5-årige børn.

Her er vi altså ved et kernepunkt, nemlig at den aftale, der er indgået, efter vores mening rummer de økonomiske muligheder for at sikre, at der er de nødvendige antal pladser, vel at mærke hvis kommunerne har den politiske vilje.

Dagtilbudsområdet er et kommunalt ansvarsområde, og det er regeringens rolle at sikre, at den kommunale økonomi er tilstrækkelig til, at målet kan nås, hvis den lokale politiske vilje er til stede. Men som jeg har sagt, hver gang vi har diskuteret dette spørgsmål, ønsker vi ikke at ændre på spillereglerne og lovgive på dette område. Regeringen har hele tiden været indstillet på, at vi skal nå målet gennem en aftale med de kommunale parter, og vi mener altså, at vi med kommuneaftalen for 1996 har løftet vores del af opgaven, og at kommunerne nu har mulighed for at løfte deres del.